

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การผลิตล่องกองของเกษตรกรในจังหวัดนราธิวาส

ชื่อผู้เขียน นางสาวเบญจมาศ ศรีสมโภช

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

อาจารย์ราไพพรรณ	อภิชาติพงศ์ชัย	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์กฐิน	ศรีมงคล	กรรมการ
รองศาสตราจารย์เกศินี	ระมิงค์วงศ์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดุษฎี	ณ ลำปาง	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการผลิตล่องกองของเกษตรกรในจังหวัดนราธิวาส ประชากรที่ศึกษาค้นคว้านี้เป็นเกษตรกรผู้ผลิตล่องกองจำนวน 142 ราย และเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จจำนวน 3 ราย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

กลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตล่องกองที่ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุไม่เกิน 35 ปี และเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จอายุอยู่ระหว่าง 46-55 ปี สถานภาพสมรสแล้ว มีการศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษา ได้รับข้อมูลข่าวสารความรู้ทางการเกษตรจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ-พิมพ์ เอกสารต่างๆ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เพื่อนบ้าน และญาติพี่น้อง

เกษตรกรมีพื้นที่ปลูกล่องกองเฉลี่ย 3.30 ไร่ต่อครอบครัว ผลผลิตที่ได้รับเฉลี่ย 488.06 กิโลกรัมต่อไร่ ต้นทุนรวมในการผลิตเฉลี่ย 2,130.29 บาทต่อไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย 15,599.02 บาทต่อไร่ สำหรับวิธีปลูกส่วนใหญ่เกษตรกรจะนำต้นกล้าที่ได้จากการเพาะเมล็ดไปปลูก ส่วนแหล่งน้ำที่ใช้ในการเพาะปลูก คือ น้ำฝนตามฤดูกาล เกษตรกรได้รับเงินเชื่อจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ และเงินกู้นอกระบบ เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายผลผลิตผ่านพ่อค้าคนกลางเนื่องจากการติดต่อซื้อขายกันเป็นประจำและเกษตรกรพอใจในราคาที่ได้รับ ยานพาหนะที่ใช้ในการขน

ส่งผลผลิต คือ รถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก สำหรับความเคลื่อนไหวของราคาผลผลิตในแต่ละวัน ส่วนใหญ่เกษตรกรรับรู้จากเพื่อนเกษตรกรด้วยกัน

เกษตรกรที่ประสบความสำเร็จมีพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 13.33 ไร่ต่อครอบครัว ผลผลิตที่ได้รับเฉลี่ย 1,250.00 กิโลกรัมต่อไร่ ต้นทุนรวมในการผลิตเฉลี่ย 1,675.00 บาทต่อไร่ รายได้สุทธิเฉลี่ย 20,950.00 บาทต่อไร่ สำหรับวิธีการปลูกส่วนใหญ่เกษตรกรที่ประสบความสำเร็จจะนำต้นกล้าที่ได้จากการเพาะเมล็ดไปปลูก ส่วนแหล่งน้ำที่ใช้ในการเพาะปลูก คือน้ำฝนตามฤดูกาล

ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกของเกษตรกรที่พบ คือ เกษตรกรขาดความรู้ ชาวสารทางวิชาการ สารเคมีที่ใช้ในการกำจัดโรคและแมลงมีราคาแพง ราคาผลผลิตไม่แน่นอน และความเสียหายของผลผลิต ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกษตรกรส่วนใหญ่มีความต้องการให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง มีการเผยแพร่ข่าวสารด้านวิชาการ จัดฝึกอบรมโดยเน้นการปฏิบัติเพื่อให้เกษตรกรเกิดทักษะ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Independent Study Title Longkong (*Lansium domesticum* Corr.) Production
Practice of Farmers in Narathiwat Province

Author Miss Benjamas Srisompoch

M.S. (Agriculture) Agricultural Extension

Examining Committee :

Lecturer	Rampaipan	Apichatponchai	Chairman
Assoc. Prof.	Katin	Srimongkol	Member
Assoc. Prof.	Kesineee	Ramingwong	Member
Asst. Prof.	Dusdee	Nalampang	Member

Abstract

The purpose of this research was to study the longkong (*Lansium domesticum* Corr.) production practice of farmers in Narathiwat Province. The population studied consisted of 142 longkong growers and 3 progressive farmers. Data were collected by using questionnaires. Statistics used were Percentage, Arithmetic means, Maximum, Minimum values and Standard Deviation.

Most growers were males, with the average age of 35 years and progressive farmers aged between 46 and 55 years, married and finished primary school education. Information sources were radio, television, newspapers, documents, extension agents, neighbors and relatives.

The average growing area of longkongs was about 3.30 rai per family. The average yield was 488.06 kilograms per rai. The total cost of

production was 2,130.29 bath per rai. Therefore, the net income was 15,599.02 bath per rai. Most of them grew longkong by seeds. Water source was from rain. Sources of their loan were from Bank of Agriculture and Agricultural Cooperatives (BAAC), cooperatives' group, commercial banks and from non-formal loan. Most of them sold longkong through middlemen because they regularly contact with them and they satisfied with the price. The transportation for conveying longkong was four-wheel truck. They received price information from their neighbors.

As for progressive farmers, they owned the land about 13.33 rais per family. The average yield was 1,250.00 kilograms per rai. Total cost of production was 1,675.00 bath per rai. Therefore, the net income was 20,950.00 bath per rai. Most of them grew longkong by seed. Water source was from rain.

Problems encountered by farmers were lack of source of technical knowledge, expensive chemicals, fluctuated price and destructive products. The growers needed help from associated agencies included, technical advices and skill training in order to apply these knowledge efficiently.